

Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Hauge, som nu havde Ordet.

Det ærede Medlem udtalte, at kun Dilettanter kunde overse den Fare, som den lave tyske Valuta frembød, og at man naturligvis i højeste Grad maatte være opmærksom derpaa og ogsaa havde været opmærksom derpaa i Valutakommissionen. Jeg tillader mig i den Anledning at spørge, om det ærede Medlem har været med i Overvejelser af og muligvis derudfra skulde kunne give Anvisning paa, hvorledes man skal bøde paa det Forhold, at den tyske Valuta staa saa lavt, samtidig med at man af alle Kræfter arbejder for, at den danske Krone saa stærkt som muligt skal nærme sig til den vestlige Valuta.

Jeg ved ikke, om jeg har hørt forkert, men det forekom mig, at det ærede Medlem nu var fremme med en Paastand om, at Sukkerordningen i Aar i alt Fald vilde give et Overskud paa 4—5 Mill. Kr., eller var det igen sammenlagt med forrige Aar? (*En Stemme*: Ja, det var det hele). Ja, saa er jeg fuldkommen klar paa Forholdet; men heroverfor skal jeg kun bemærke, at det ærede Medlem dog neppe vil benægte, at han selv har staaet i dette Ting og sagt, at efter alt, hvad der forelaa, var man berettiget til at antage, at denne Ordning vilde hvile i sig selv, saaledes at den ikke voldte Statskassen en Øres Udgift. Disse Beregninger, som det ærede Medlem har staaet inde for, har altsaa mødt den samme Skæbne og har været underkastede de samme Vilkaar, saa det ærede Medlem kan stadig ikke faa Held med at adskille Kornloven og Sukkerordningen fra hinanden i saa Henseende.

Endnu et Spørgsmaal vil jeg stille til det ærede Medlem. Det ærede Medlem hævdede, at jeg havde bildt Rigsdagen ind, at der vilde komme en Bygekspert i Stand. Naar det ærede Medlem Hr. Hauge var saa forudseende, at han vidste, at der ingen Ekspert vilde blive, hvorfor tog det ærede Medlem saa saa stærkt paa Vej overfor denne Ekspert under Valgkampen? Det forekommer mig, at der ikke var Grund til at skyde saa stærkt paa Barnet, naar han selv troede, at det var et dødfødt Barn.

Hauge: Den højtærede Landbrugsminister spørger mig, hvorfor jeg tog saa stærkt paa Vej overfor hans Forslag om Bygekspert, naar jeg vidste, der ikke vilde komme nogen Ekspert i Gang. Det er fuldkommen urigtigt, hvad den højtærede Landbrugsminister her søger at stikke mig i Skoen. Jeg har sagt — ogsaa i Dag —

at det var ganske usandsynligt, at der kunde blive 2 Mill. Tdr. Byg til Eksport. Efter alle de Beregninger, man kunde gøre paa Grundlag af de statistiske Oplysninger, der foreligger om Bygavlens her i Landet i de normale Aar, maatte man gaa ud fra, at en saadan Bygekspert overhovedet ikke kunde etableres, og allerede af den Grund var det i høj Grad usandsynligt, at den højtærede Landbrugsminister kunde regne med de Millioner, som han opstillede, idet der var paaregnet 20 Mill. Kr. som Indtægt for Statskassen ved Eksport af Byg. Men dernæst har jeg sagt: Selvfølgelig kan der eksporteres noget Byg, og naar man giver Bygeksperten fuldstændig fri, ja, oven i Købet tilrettelægger den saaledes, at man vil stræbe efter at faa den størst mulige Bygekspert i Gang, er der Sandsynlighed for, at dette vil føre til uheldige Forhold for Husmandsstanden. Det har jeg ikke været ene om at pege paa; selve Husmandsstanden har peget derpaa og har som Følge deraf været meget betænkelig ved Landbrugsministerens Forslag. Her er Begivenhedernes Gang imidlertid kommet paa tværs af det, den højtærede Landbrugsminister tilsigtede, idet Bygeksperten ikke tilnærmelsesvis er kommet i Gang i det Omfang, som var tilsigtet. Følgelig har heller ikke de Ulykker, som Bygeksperten kunde afstedkomme, kunnet ramme Husmændene, saaledes som man ellers maatte befrygte.

Overfor det andet Spørgsmaal, som den højtærede Landbrugsminister stillede mig, maa jeg gøre opmærksom paa, at jeg ikke var Medlem af den anden Valutakommission — visse for Regeringen ubehagelige Medlemmer af den første Valutakommission blev ikke Medlemmer af den anden —, og jeg har følgelig ikke været med til at overveje i den anden Valutakommission, hvad der kunde gøres. Den første Valutakommissions Arbejde ligger langt længere tilbage i Tiden, men det ligger dog nær at antage for den højtærede Landbrugsminister, at man allerede paa det Tidspunkt havde sin Opmærksomhed henvendt paa den Fare, som der for det danske Samfund kunde være ved, at man havde en lav Valuta i hele Centraleuropa, medens man havde en høj Valuta i de Lande, hvorfra vi skulde hente alle vore Raavarer, specielt de Raavarer, som den danske Industri skulde betjene sig af. Den højtærede Landbrugsminister har ikke villet tage noget Hensyn til dette, hverken den Gang eller senere. For ham har overhovedet alle Restriktioner, der har været paa Tale, været af det onde.